

ଆଲୋକରଶି ଚକ୍ର (Retina) ଉପର ପଡ଼ିଯା ମେଥାନେ ପଦାର୍ଥେ ଏକଟି ପ୍ରତିବିଷ୍ଟ ଉଂପନ୍ନ କରେ ଏବଂ ଦର୍ଶନମାୟ (Optic nerves) ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରତିବିଷ୍ଟେ କଥାଟି ସଂଖିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରିକାଂଶେ ନୀତ ହୁଏ । ଇହାତେଇ ଆମାଦେର ଦୃଷ୍ଟି-ଜ୍ଞାନ ହୁଏ ଏବଂ ଆଲୋକେର ଅନ୍ତିତ ଟେର ପାଇ । ଏହି ଆଲୋକରଶି ମନ୍ତ୍ରିକେର ସମସ୍ତ ପୋଷଣକେନ୍ଦ୍ରେ ଗମନ କରିଯା ଦେହର ଗଠନ ଏବଂ ରତ୍ନ ଚଳାଚଳେର ସହାୟତା କରିଲେ । ଦେହେ ସତହି ବନ୍ଦ୍ର ଥାକୁକ ନା କେନ—ଆଲୋକରଶି ଶରୀରେର ସର୍ବତ୍ରଇ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ ପାରେ ଏ ବିସ୍ତରେ କୋନଓ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଇହା ଛାଡ଼ା ଆଲୋକରଶି ଆମାଦେର ଚର୍ମେ ଲାଗିଯା ସାକ୍ଷାତ୍କାବେ ଆମାଦେର ଶରୀରେର ଉନ୍ନତି କରିଲେ ପାରେ, ତାହା ପୂର୍ବେଇ ବଳା ହଇଥାଏ । ଅମ୍ଭ୍ୟ ଜାତିଦେଇ ଯଥେ ବନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟବହାରେ ପ୍ରଚଳନ ନାହିଁ, ତାହାରା ଡ୍ରଲଙ୍ଗ ଅବସ୍ଥାତେଇ ଦିନ ସାପନ କରେ । ସେଇଜନ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟରଶି ତାହାଦେର ଗାତ୍ରେ ସାକ୍ଷାତ୍କାବେ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ ପାରେ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ଏହି କାରଣେଇ ତାହାରା ସଭ୍ୟଜାତିଦେର ଅପେକ୍ଷା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନେକାଂଶେ ଉନ୍ନତ ।

ଶୁତରାଂ ଦେଖା ଯାଇଲେ ଯେ, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ମୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯତଞ୍ଜଳି ଉପାୟ ଆହେ ତାହାଦେର ଯଥେ ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଅନୁର୍ଗତ ।

ଲାବଣୀ

ଅଧ୍ୟାପକ ପୁଲିନବିହାରୀ କର

(କବି Lyte-ଏର 'Agnes' କବିତାର ଛାଯା ଅବଲମ୍ବନେ)

ଦେଖେଛିଲୁ ତାରେ ଲୈଖିଲି ଉବାୟ
ମଧୁର ଉଜଳ ଅପୂର୍ବ ରତନ ;
ଉଷା ବିନୋଦିନୀ ଯେନ ରେ ଧରାୟ !
ଅକୁଣ୍ଠ ଉଦୟେ ନୃହାର ଯେମନ !
ଶେଫାଲି, ଗୋଲାପ ଚାମେଲି ଟଗର
ଖେଲିବାର ସାଥୀ ଦାରା ଦିନମାନ ;
ପ୍ରସୂନେର ମତ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅନ୍ତର,
ସରଳ ହୃଦୟ ତାହେରି ସମାନ !

দেখিছিলু তারে ফিরে পুনরায়
 কুলে কুলে ভরা ঘোবন জুয়ারে,
 অঙ্গে অঙ্গে বিশ্বা লাবণি খেলায়
 মনের মাধুরী সে রূপ আৰারে !
 সে মুখের বাণী সঙ্গীত নিৰৱ
 চাঁদিমার হাসি সেৱন লহুর !
 কত ভগ্ন হিয়া নিৰাশা কাতুৰ ;
 গৱিত শুধু প্ৰেমিক অস্তুৰ !

গেল বৰ্ষা কত কালশ্ৰোতে ভাসি,
 আছিলু আবেশে সে পদ্ম ধোনে,
 কুসুমিত কলি ফুটিল সে হাসি
 ফলিত ঘোবন হেৱিলু নয়নে !
 মাতৃমূর্তি সেই কি শোভা সুন্দৰ
 অঙ্গে লয়ে বসে ননীৱ পুতলী !
 হেৱিলাম তায় আৱ(ও) মনোহৰ
 শত শুণে রূপ উঠেছে উথলি !

শেষের সেদিনে নাট্য অবসানে
 হেৱিলু তাহায় ফিরে আৱবাৰ ;—
 স্বরগের ভাতি প্ৰশান্ত বয়নে
 ত্ৰিদিব ঈশ্বৰ ধৈৰ্য পাশে তাৰ !
 কামনাৰ ছায়া নাহিক আননে
 ভৌতি চিলু নাই মে শান্ত বদনে
 হেৱিলাম তাৰ অহো সেইক্ষণে
 এতৰূপ যাহা হেৱিনি জীবনে !